

Dnr: I2021/01346

Infrastrukturdepartementet

Linus Klackenber
linus.klackenberg@energigas.se

i.remissvar@regeringskansliet.se
i.e.remissvar@regeringskansliet.se

Stockholm 24 maj 2021

Remissvar gällande Förordning om ändring i förordningen (2011:1088) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen

Energigas Sverige, som är branschorganisationen för energigaserna i Sverige, tackar för inbjudan att bidra med synpunkter på rubricerad remiss.

Utöver nedanstående synpunkter hänvisar vi till Energigas Sveriges remissvar på Promemorian Hållbarhetskriterier – genomförande av det omarbetade förnybartdirektivet (Dnr I2021/00533).

Anläggning och sammanlagd installerad tillförd effekt

Energigas Sverige har i remissvar till Promemorian *Hållbarhetskriterier – genomförande av det omarbetade förnybartdirektivet (I2021/00533)* påpekat vikten av att minska mängden rapporteringsskyldiga gasanvändare, dels genom att flytta rapporteringsskyldigheten så långt det är möjligt till leverantören, dels genom en klok utformning av undantaget för mindre anläggningar < 2 MW. Eftersom regeringen fasthåller att yrkesmässiga användare av biobränslen ska bli rapporteringsskyldiga så blir definitionen av anläggning och sammanlagd installerad tillförd effekt avgörande för att undvika allt för många rapporteringsskyldiga gasanvändare. Med föreslagen lydelse av 3 c och 3 d §§ hållbarhetsförordningen väntas antalet rapporteringsskyldiga gaskunder bli hundratals.

Vi har i tidigare remissvar föreslagit att undantaget från rapporteringsskyldighet (och att uppfylla hållbarhetskriterierna) för gasformigt biobränsle som används i anläggningar som producerar el, värme eller kyla som har en sammanlagd installerad effekt på mindre än 2 MW, utformas utifrån årsförbrukning av förnybar gas på 16 GWh och där rapporteringsskyldighet börjar gälla från året efter att denna nivå överskridits. Som alternativ har vi föreslagit att anläggning ska avse varje enskild enhet (gaspanna, gasmotor osv.) samt att sammanlagd tillförd effekt endast bör avse tillförsel av biobränsle. Infrastrukturdepartementets förslag har förvisso försökt begränsa vilka enheter som ska räknas samman på en site genom att undanta topplastpannor och enheter som inte använder biobränsle, men kommer ändå sammantaget att innebära många rapporteringsskyldiga gaskunder.

Om inriktningen gällande definition av anläggning i föreliggande förslag till förordning ligger fast har vi följande synpunkter på förslaget till 3c och 3 d §§ hållbarhetsförordningen.

Eftersom fasta och gasformiga biobränslen har olika effektgränser för undantag från rapporteringsskyldighet bör de inte räknas samman, utan var för sig. För en anläggning med flera enheter där exempelvis träflis används i en panna på 5 MW och biogas i en panna på 1 MW ska

inte rapporteringskyldighet inträda, eftersom vare sig gränsen för fasta biobränslen på 20 MW eller gasformiga biobränslen på 2 MW överskrids. Vi föreslår därför följande ändringar i 3 d §:

3 d § Om en anläggning för produktion av el, värme eller kyla består av flera enheter där fasta eller **respektive** gasformiga biobränslen används, ska summan av enheternas kapacitet läggas till grund för beräkningen av anläggningens sammanlagda installerade tillförda effekt. Enheter som används högst 500 timmar per år och enheter som inte använder fasta eller gasformiga biobränslen ska undantas vid denna beräkning. **Enheter som använder fasta biobränslen respektive gasformiga biobränslen beräknas var för sig.** Om en anläggning använder fasta eller **respektive** gasformiga biobränslen för att producera ett bränsle, ska den sammanlagda installerade tillförda effekten motsvaras av den årliga produktionskapaciteten dividerad med 8 760 timmar.

Statens energimyndighet får meddela ytterligare föreskrifter om vad som avses med sammanlagd installerad tillförd effekt.

Uppgiftsskyldighet

Det föreslås i 13 a § att den som är rapporteringsskyldig för biobränslen på sin hemsida ska informera om biobränslet och dess ursprung. Det är högst märkligt att biobränsleanvändare tvingas informera om typ och ursprung på biobränsle på sin hemsida, medan de som använder fossila bränslen inte har något motsvarande krav. Alla onödiga och snedvridande administrativa krav för de som bidrar till omställningen till fossilfrihet bör undvikas. Med tanke på det förväntat stora antalet rapporteringsskyldiga gasanvändare bör denna uppgiftsskyldighet om möjligt tas bort.

Hållbarhetsbesked för avgränsad period bör gälla för rätt till skattebefrielse

En viktig poäng med möjligheten att ansöka om ett hållbarhetsbesked för en avgränsad period är om den rapporteringsskyldige inte hunnit få kontrollsystem eller ett giltigt hållbarhetsbesked i tid för att kunna få skattebefrielse. I Prop 2020/21:185 framgår att en anledning till att krav på uppvisande av giltigt hållbarhetsbesked för rätt till skattebefrielse börjar gälla från 1 januari 2022 är att Skatteverket i sitt remissvar menar att hållbarhetsbesked för en avgränsad period med föreslagen lydelse i Lagen om skatt på energi (LSE) inte kan användas retroaktivt för rätt till skattebefrielse. Detta eftersom förbrukaren vid *förbrukningstillfället* måste inneha ett hållbarhetsbesked. Det måste klargöras huruvida möjligheten att bevisa uppfyllande av hållbarhetskriterierna genom ett hållbarhetsbesked för avgränsad period bakåt i tiden accepteras av Skatteverket eller inte.

Energigas Sverige föreslår att formuleringen i 6 a kap. 2 c § andra stycket LSE ändras så att ett hållbarhetsbesked för avgränsad period också uppfyller villkor för skattebefrielse:

Om bränslet förbrukas i en sådan anläggning som avses i 1 kap. 3 a § lagen om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och biobränslen, gäller första stycket dessutom endast om förbrukaren vid *förbrukningstillfället* innehar ett hållbarhetsbesked som omfattar **tidpunkten för skattskyldighetens inträde och** bränslet enligt 3 kap. samma lag.

En alternativ formulering som uppfyller samma sak är:

Om bränslet förbrukas i en sådan anläggning som avses i 1 kap. 3 a § lagen om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och biobränslen, gäller första stycket dessutom endast om förbrukaren vid *förbrukningstillfället* innehar ett hållbarhetsbesked som omfattar **tidpunkten för förbrukningen och** bränslet enligt 3 kap. samma lag.

Ikraftträdande och när rapporteringskrav gäller

Det föreslås att uppgiftsskyldigheten i 13 a § om att rapporteringsskyldiga användare av biobränslen ska informera konsumenterna på sin webbplats om typ och ursprung på biobränsle

tillämpas första gången för kalenderåret 2022. Vad innebär det? Från vilket datum blir användarna skyldiga att informera på sin webbplats och baserat på vilka mängder? Ska det tolkas som att skyldigheten inträder 1 april 2023 i samband med att mängderna för kalenderåret 2022 rapporteras och att det är uppgifter från den rapporteringen som ska läggas ut på webbplatsen?

Det föreslås att uppgiftsskyldigheten i 13 b § träder i kraft 1 juni 2023. Det innebär, som vi tolkar det, att rapportering av mängder och tillhörande hållbarhetsegenskaper ska rapporteras från detta datum. Ska rapporteringen, som ska avse ett kalenderår, och som då sker första gången i april 2024 avse halva kalenderåret från 1 juni 2023? I Prop 2020/21:185 förklaras att det handlar om uppgifter som ska lämnas till unionsdatabasen men så som lagen och förordningen är formulerad så tolkar vi det som att det gäller uppgiftsskyldighet generellt.

Det måste göras tydligt från vilket datum uppgiftsskyldigheten gäller, och vilka mängder som ska omfattas vid första rapporteringen och när denna kommer att inträffa. I Energimyndighetens förslag till föreskrifter finns ingen ytterligare information eller tydliggörande kring detta.

Med vänliga hälsningar,

Maria Malmkvist
Vd

Linus Klackenber
Ansvarig fokusområde Produktion